

LANDSMØDE 2015

REFERAT

AMNESTY
INTERNATIONAL

Indholdsfortegnelse

Indhold

1. Landsmødet åbnes	2
2. Valg af dirigent, referenter, stemmetællere m.v.....	2
3. Hovedbestyrelsens beretning	4
4. Kassererens beretning og budget	10
5. Debat og godkendelse af beretninger.....	11
6. Præsentation af kandidater til bestyrelsen og gennemgang af eftermiddagens program	15
7. Landsmødet genoptages	17
8. Afrapportering fra workshoppen om økonomi, organisation og landsmødeudtalelse.....	18
9. Ny strategi / ICM.....	22
10. Præsentation af den nye hovedbestyrelse.....	26
11. Afslutning af landsmødet	27
Bilag 1: Landsmødeudtalelse	28

Lørdag den 25. april

1. Landsmødet åbnes

Landsmødet blev åbnet med "Wheel of Fortune" video fra Amnestys Stop Tortur-kampagne.

Formand for Hovedbestyrelsen, Mads Hyuk Jørgensen, indledte med at byde deltagerne velkommen herunder en særlig velkomst til de udenlandske gæster:

Ole-Gunnar Solheim, Regionsleder og næstformand i Amnesty Norge

Tove-Marie Paasche, Regionsleder, Amnesty Norge

Dontatella Rovera, researcher på IS

2. Valg af dirigent, referenter, stemmetællere m.v.

MHK indstiller på hovedbestyrelsens vegne Claus Høxbro til dirigent, som efter valg overtager ledelsen af mødet og erklærer landsmødet for lovligt indkaldt, jv. vedtægternes paragraf 5, stk. 1.

Han nævnte desuden:

- Programoversigtsfolderen som er udleveret i velkomstmappen giver informationer om landsmødeprogrammet, lokaleoversigt, oversigt over foredrag, debatter og arbejdsgrupper. Du kan også finde alle opstillingserklæringerne fra hovedbestyrelseskandidaterne.
- Info-boden lige uden for plenumsalen vil folk fra sekretariatet kunne give svar på eventuelle spørgsmål i løbet af landsmødet.
- Desuden er man velkommen til at henvende sig til folk fra sekretariatet. De har en lille rød mærkat på deres navneskilt.
- Alle hovedbestyrelsesmedlemmer har en lille grøn mærkat på deres navneskilt.
- I kampagneområdet i vandrehallen er der information om Amnestys arbejde og kampagner
- Nyborg Strand er 100% røgfrit hotel. (Inkl. alle værelser). Kun rygning udenfor.
- Landsmødet optages på bånd. Optagelserne bruges udelukkende til referatskrivning og slettes efter brug.
- Tekniske spørgsmål kan stilles i pausen til John Nielsen, der sidder ved computeren.

Han bemærkede ligeledes, at det i år er muligt at stille op til landsmødet, da der endnu ikke er kandidater nok.

Referenter:

Nora Rahbek Kanafani

Anna Lohmann Ahlbom

Der blev fundet medlemmer til det særlige udvalg:

Else-Marie Bisp

Erik Kjær

Mariann Petersen

Stemmeudvalg:

Formand: John Olsen

Følgende blev desuden valgt til stemmeudvalget på opfordring af hovedbestyrelsen:

Anette Ipsen

Bente Marie Braarud

Birthe Guld

Connie Jensen

Hanne Petersen

Linda Jørgensen

Mette Pilegård

Irene Lind

Peter Wallengren

3. Hovedbestyrelsens beretning

V/ Formand Mads Hyuk Jørgensen (MHJ), Generalsekretær Lars Normann Jørgensen (LNJ)

MHJ: Velkommen til Amnesty Dansk afdelings Landsmøde 2015

Sidste år fejrede vi Amnesty Danmarks 50 års jubilæum. Vi er i Danmark kommet langt med at tage uretfærdighed personligt og handle for at hjælpe individer og skabe forandring.

Men vi skal videre. Menneskerettighedskrænkelserne fortsætter og placeringen af det internationale sekretariat i London er ikke længere nok, hvis vi skal nå ud og være hvor de værste menneskerettighedskrænkelser er. Derfor har organisationen de seneste år arbejdet på at flytte medarbejdere, så man i dag har konturerne af en mere regional international organisation, som gerne skulle kunne reagere hurtigere og mere relevant på de menneskerettighedskrænkelser, som alt for mange mennesker stadig oplever.

2014 blev et år der bragte os langt tættere på at gøre det til virkelighed: En tredjedel af medarbejderne på det internationale sekretariat er nu fordelt på 15 kontorer rundt om i verden. Vi begynder at høste resultaterne af at være tættere på menneskerettighedsarbejdet i de forskellige regioner. Vi kan mærke, at pressearbejdet sker på alle tider af døgnet og vi responderer hurtigere på, hvad der sker i Hong Kong eller Nigeria. Vi kan indgå partnerskaber og udøve lobby regionalt med større vægt og kendskab til forholdene, når vi er tættere på.

Processen har dog langt fra været let. Hverken på det internationale sekretariat i London, der har gennemgået en stor og til tider smertefuld omvæltning. Eller i afdelingerne, der har skullet finde midlerne til at betale stigende bidrag til det internationale system midt i en international finanskrisen.

I de her år stiger afdelingernes bidrag fra 30 til 40 procent. En række afdelinger har måttet fyre 20-30 procent af deres ansatte og indskrænke nationale aktiviteter for at leve op til de nye krav.

Med så store ændringer har hovedbestyrelsen naturligvis i de senere år prioriteret det internationale arbejde højt. Det er sket gennem bestyrelsens arbejde såvel som sekretariatets deltagelse i forskellige arbejdsgrupper og ledelses-teams.

Dansk afdeling har loyalt bakket om processen både i forhold til at øge vores bidrag og regionalisere organisationen. Men inden for rammerne har vi også turdet stille de svære spørgsmål og være kritiske men konstruktive.

En af de vigtige ting for dansk afdeling har været at sikre et bidragssystem, som ikke langsomt kvæler dansk afdeling, men er båret af motivation og incitament til, at ville mere, være flere og yde mere.

I Dansk afdeling vil vi gerne være med til at sende flere penge derhen, hvor de groveste krænkelse sker. Men det skal ske på en måde, så vi ikke saver den gren over, vi sidder på ved at lægge et umuligt pres på de reelt kun 10 afdelinger, der udgør basis for den internationale organisations økonomi. Den klare besked tog vi med til det internationale rådsmøde i 2013. Ud af det kom der en arbejdsgruppe, som havde til opgave at udarbejde forslag til et nyt internationalt bidragssystem. Dansk afdeling har været en del af arbejdsgruppen, der har gjort et forrygende og meget grundigt stykke arbejde. De har leveret et forslag til en ny model, som hovedbestyrelsen vurderer vil kunne skabe de nødvendige, bæredygtige rammer både for dansk afdeling og for hele den internationale organisation. Der er oven i købet bred opbakning i organisationen. Forslaget forventes vedtaget til august på dette års internationale rådsmøde. Vi kan allerede nu sige, at vi står med et foreløbigt resultat, som de færreste havde drømt ville kunne lade sig gøre i en organisation med så mange forskellige interesser. Det kan vi i dansk afdeling være stolte af at have været en del af.

Det andet internationale område, der også har været vigtig for dansk afdeling, er arbejdet med at organisere det europæiske regionale kontor. Det har været vigtigt for dansk afdeling at fastholde, at selvom der er andre steder i verden, hvor krænkelse er grovere, så er der stadig vigtige menneskerettighedsspørgsmål i Europa – ikke mindst flygtningeproblemstillingen og fortsat diskrimination. EU's stigende indenrigs- og udenrigspolitiske koordinering og indflydelse betyder også, at der er en særlig politisk interesse i at kunne påvirke EU's institutioner. Samtidigt skal den europæiske region naturligvis indgå i det internationale system af regionale kontorer på en måde, der er rimelig og effektiv i forhold til Amnestys nye internationale organiseringsmodel. Her har dansk afdeling været primus motor i at få de forskellige interesser til at mødes uden at kompromittere Europa-kontorets særlige formål og funktioner. Også her har processen slået gnister undervejs – men vi får et resultat, der kan præsenteres på det internationale rådsmøde.

Her i Danmark har vi i de sidste år også måtte træffe nogle svære valg og gennemføre besparelser. Men vi skal videre. Dansk afdeling har valgt en offensiv tilgang, som vi tror på kan bringe os igennem de tilpasningskrav, vi står over for.

Finanskrisen ramte dansk afdeling senere og mindre voldsomt end mange andre, men vi er ikke gået ram forbi. Vi har set et fald i medlemstal over de senere år. Fra 100.000 medlemmer i 2011 havde vi ved udgangen af 2014 lige over 86.000 medlemmer. Medlemmer er en central del af Amnesty's blod. Af vores økonomiske base og uafhængighed. Og af vores politiske styrke. Derfor sætter vi ind med en langsigtet strategi, der skal vende udviklingen.

Samtidigt har vi aldrig været så mange, der er aktive for menneskerettighederne i Danmark. Vi har set en imponerende vækst i medlemmer i vores SMS netværk Lifeline, der nu tæller over 90.000 medlemmer. På Facebook og Twitter er vi blandt de største i Danmark. Det tillader os meget hurtigt at indsamle underskrifter og skabe opmærksomhed om en sag – og en effektiv menneskerettighedsindsats. Mobilisering af mennesker, der deler et stærkt ønske om at gøre noget ved verdens uretfærdigheder: det er en del af Amnesty's rygrad, som vi nu for alvor fører ind i den digitale tidsalder. Det har vist sig, at der er en stærk sammenhæng mellem digital aktivisme og ønsket om at blive eller forblive medlem af Amnesty. Jo bedre man kender os; jo mere man ved hvad vi arbejder for; jo mere sandsynligt er det, at man vil være en del af Amnesty.

Vi har en tendens til at glemme os selv lidt engang i mellem i det store fokus på ressourcer, tilstedeværelse, indflydelse og en stærk afdeling. Men en stærk afdeling er ikke noget uden lokal aktivisme og aktivisme i hele landet. Lokal aktivisme er lokal tilstedeværelse. I, der er aktive lokalt, er vores øjne uden for hovedstaden. I er dem, der præsenterer Amnesty lokalt og sikrer, vi ikke kun er i København. Vi har meget at være stolte af på den front. Amnesty's udstilling i Frøslevlejren har et besøgstal på størrelse med et mindre egnsmuseum. Aalborg Centeret er et multikulturelt samlingspunkt. Mange andre steder i landet foregår der spændende og inspirerende aktiviteter. "Ja til kaffe er ikke ja til sex" kampagnen op til den 8. marts fik sat dagsordenen og engageret både hundredvis af aktive landet over og helt nye grupper af befolkningen.

Ikke desto mindre oplever mange lokale grupper at være trængte. Hovedbestyrelsen nedsatte derfor et rejsehold, der i de sidste 2 år har besøgt alle grupper for at tage temperaturen på den lokale aktivisme. Rejseholdet aflagde rapport til hovedbestyrelsen i januar med en række anbefalinger, som bestyrelsen lige nu arbejder videre med. Der oprettes blandt andet et permanent rejsehold.

Sekretariatet og hovedbestyrelsen inddrager også bidragene fra den proces i det videre strategiarbejde på området.

Jeg tror, der i høj grad stadig er plads til lokal aktivisme. Jeg var på engelsk landsmøde sidste weekend, og de har en stærk og livlig lokal aktivisme funderet omkring grupper og regionale aktive. Jeg tror godt, vi kan mere i Danmark, uden vi skal tilbage til 70'ernes græsrodder. Vi skal videre, men vi skal ikke glemme os selv. Jeg tror vi kan udvikle den lokale aktivisme. Der er for eksempel et potentiale i at kombinere den lokale og fysiske aktivisme med den voksende online lifeline-aktivisme.

Kigger vi lidt på det internationale politiske og organisatoriske arbejde, så er vi i fuld gang med arbejdet med den næste internationale strategiske plan, der skal gælde fra 2016-2019. Vi tog hul på diskussionerne allerede på sidste landsmøde. Det arbejde fortsatte i løbet af efteråret, hvor hovedbestyrelsen besøgte grupper i forskellige dele af landet for at få jeres bidrag til det udkast, som det internationale sekretariat havde sendt i høring. Mange af jer bidrog også til den internationale online-rundspørge. Dansk afdeling har samlet ønsket en strategi, der prioriterer endnu skarpere end den nuværende. Vi har ønsket et fokus på emner, hvor Amnesty kan gøre en forskel - hvor vi kan tilføre en afgørende værdi. Vi kan se, at vores bidrag har præget arbejdet med strategien i London, og vi vil fortsætte med at bringe disse centrale principper med os i arbejdet frem mod det internationale rådsmøde i august, hvor strategien skal vedtages.

For de interesserede her på landsmødet er der en session i eftermiddag, hvor vi kigger nærmere på de mål, der er formuleret indtil videre – og i morgen i plenum bliver der også lejlighed til at høre nærmere og stille spørgsmål.

Fra hovedbestyrelsens og mit perspektiv er der taget en række vigtige og nødvendige initiativer i 2014 – og vi tror på, at rammerne er lagt for, at vi i dansk afdeling kan blive stadig bedre til det, som vi er sat i verden for: at gøre en forskel for menneskerettighederne. Det er en spændende og udfordrende opgave vi står over for: At forvalte arven fra Peter Benenson og sikre, at vi forbliver tro mod Amnestys principper.

Der er ingen tvivl om, at vi organisatorisk og politisk både i Danmark og internationalt har lagt nogle grundsten, så vi som organisation på en mere strategisk, relevant og langsigtet måde kommer videre. Men vi skal huske, hvad vi kommer af, og hvad der er vores fundament. Vi skal gøre det vi er

gode til: at være en organisation, der tror på og fremmer universelle menneskerettigheder med medlemmer som vores styrke og legitimitet. Det er sådan, vi kommer videre, og det sådan vi gør en forskel.

LNJ: Jeg kan ikke dække alt, hvad vi har lavet i løbet af året, så jeg vil tage udgangspunkt i, at verden står i en humanitær krise, hvis omfang vi ikke har set siden Anden Vardenskrig, og at jeg i november var i Libanon som en overset delkonflikt for at se, hvordan vilkårene for de syriske flygtninge er i nærområderne. Vi taler meget om, at flygtningene skal hjælpes i nærområderne, men der vil jeg tage en pause og sige, det er ikke altid så rosenrødt. De enkelte tal taler for sig selv. I 2010 var der 2000 syriske flygtninge i Libanon, 2012 var det nået op på 25.000 og i 2014 var det nået op på to millioner. Og der skal man tænke på, at Libanon er mindre end Jylland.

I Libanon er hver 5. person man møder en syrisk flygtning. Man har oprettet 17.000 lejre i det lille land, vi besøgte en lejr, hvor der er 4000 flygtninge. Vi talte med en mor til seks, der boede der med sin mand, sin søster og søsterens børn og bedstefaren og i alt 14 i et plastiktelt uden rindende vand. Morens store bekymring var, at børnene var røget ud af skolesystemet, og hun indrømmede, at hun måtte bruge dem til børnearbejde for at klare dagen og vejen. Hun var meget bekymret for børnenes helbred. Der var ikke noget problem med at komme til helbredscenteret, men der var ikke råd til medicin. Hun var også bekymret for vinteren, der er meget kold. Der er ikke elektricitet eller varme, men kun de tæpper, de kan sidde på. Overraskende nok betaler de leje til flygtningelejren, så nogen lukrerer på at åbne lejre. Det er vilkårene for flygtningene i Libanon. Det var under et bombardement, moren kom væk fra sine børn, og det var der, hun besluttede at flygte. Det var i 2013, så om to dage, har de siddet der i to år.

Borgerkrigen i Syrien er årsagen til flygtningeproblemerne i Libanon. FN vurderer, at der er fire store humanitære kriser i øjeblikket: Syrien, CAR, Irak, Sydsudan. Herhjemme tænker vi også på Ukraine som et krisepunkt, på Gaza og Yemen og Eritrea. Alt i alt har de fire kriser skabt den største flygtningekrise siden 2. verdenskrig, der er nu 50 millioner flygtninge på verdensplan, og halvdelen af dem er børn.

Det siger sig selv, at Amnesty aldrig har været vigtigere, end de er i dag. Fra Libanon og det arbejde, Amnesty gør der, går der en lige linje til jer. Amnesty taler med alle aktørerne, besøger de berørte områder, rapporterer og skaber fundamentet for hurtige aktioner, når det er påkrævet, men også for de lange, seje træk, når det giver de bedste resultater, og det er jo den opgave, I løfter.

Det gælder også den aktuelle krise i Middelhavet. Den danske regering og de europæiske regeringer har aktivt valgt at begrænse rednings- og eftersøgnings aktioner, og vi sagde for et år siden, at det ville resultere i flere dødsfald. Og det gjorde det. Og Amnesty lægger maksimalt pres på myndighederne og regeringerne for at fastholde et momentum af behandlingen af den krise. Med jeres hjælp vil vi fortsætte det arbejde. Tak for ordet og hav et rigtig godt landsmøde.

4. Kassererens beretning og budget

Kasser Kristoffer Nilas Olsen (KNO) fremlagde hovedbestyrelsens økonomiske beretning samt orienterede om hovedbestyrelsens budget for 2015.

Man kunne finde et sammendrag af regnskabet i materialesamlingen og det fulde regnskab på Amnestys hjemmeside.

KNO bemærkede, at bestyrelsen ikke er tilfreds med underskuddet. Underskuddet skyldes bl.a.:

- En målrettet investering i fundraising
- Gadehvervning underbemandet. De medlemmer, man ikke når at hverve i begyndelsen af året, har konsekvenser for budgettet resten af året.
- Testamentetørke

Derfor er det nødvendigt at vi sikrer:

- Stabil bemanning i f2f er en kritisk nødvendighed for vækst.
- Tidlig opfølgning på et nyt års fundraisingresultater

Vi bidrog med 26 millioner kroner til det internationale arbejde; research, kampagne- og lobbyarbejde.

Han takkede ligeledes medlemmerne af Forretnings- og Økonomiudvalget (FØU):

Claus Høxbo

Vivi Basballe

Carsten Fenger

Ib Ketelsen

Niels-Erik Markussen

Martin Stabel

5. Debat og godkendelse af beretninger

CH åbnede op for spørgsmål fra salen. Han gjorde opmærksom på, at:

- Man skal præsentere sig forud for et debatindlæg
- Hovedbestyrelsens skriftlige beretning tages til efterretning
- Kasserens beretning og regnskab skal godkendes.

Inger Sørensen: Skolerne har været meget aktive med Skriv for Liv, og vi har haft det oppe før: Hvor gammel skal man være for at skrive under via SMS på Lifeline? Og hvor meget kan man snyde; kan det registreres, om man sender flere underskrifter ind?

Henrik Nørgaard Egelind (HNE), chef for Mobilisering og Fundraising: Alle kan være med, ung som gammel, bare man har en telefon. Når vi har deres navn og nummer, kan vi i databasen tjekke, at underskrifterne kun tæller én gang.

Carl Christian Timmermand, Odense: I hvilket omfang samarbejder AI med lokale organisationer i fx krigszoner. Ofte er det dem, der har mest pålidelige tal i forhold til fx tabstal i områderne.

MHJ: Det er en del af det strategiske arbejde, at vi skal indgå nogle partnerskaber herunder også med internationale organisationer. Der hvor vi ikke selv kan være, indgår vi samarbejde med lokale organisationer, hvis de er pålidelige. IS laver en evaluering af, om de er pålidelige, ligesom ved research. Vi har bl.a. lokale partnerskaber med Mozaika i Letland, fordi vi ikke selv er til stede i de baltiske lande, så igennem dem kan vi sætte fokus på LGBT-rettigheder. Men det er vigtigt at være kritisk: Hvad har vi af merværdi, og hvad kan de byde ind med? Også for at undgå at ende i medierne med historier, hvor vi leverer data, vi ikke kan stå inde for.

KNO: Når vi kigger på udkastet til fremtidig strategi er et af punkterne, at vi vil arbejde for et sikrere miljø, hvor lokale menneskerettighedsaktivister kan arbejde frit. Så det er tydeligt, at man i endnu højere grad vil lade lokale gå foran.

Pernille Jensen: Hvis man har nogen forslag til økonomiske finurligheder, hvor skal man henvende sig?

MHJ: Man kan i første omgang henvende sig til kassereren, og vi har en arbejdsgruppe i eftermiddag, hvor man kan deltage, hvis økonomi har ens særlige interesse

Kirsten Ottosen, KBH: Jeg synes, det er så uhyggeligt, at medlemstal kan dale i disse tider, hvor der er så meget brug for Amnesty over hele verden. Hvem er det, der falder fra?

KNO: Det er vigtigt for os at vide, hvordan medlemsbasen er sammensat, for at vi ved, hvorfor folk falder fra, og så vi kan lave arbejde for at fastholde. Vi har iværksat arbejde for segmentering, jeg har endnu ikke hørt resultater fremlagt, men der er ansatte sat på opgaven.

HNE: Vi har netop nedsat en arbejdsgruppe, der vil finde ud af, hvilke typer det er, der falder fra. Kort sagt er det meget jævnt fordelt, hvem der falder fra, men vi håber analysearbejdet kan give flere svar.

Kirsten Skovbo: Vi er et par stykker herovre, der rynker lidt på panden, når vi hører om helt små skolebørn, der er med på Lifeline. Det er jo barske ting at skrive under på. Jeg undrer mig over, om forældrene har givet samtykke?

Henrik, Mobilisering og Fundraising: Lifeline bliver ikke markedsført til denne målgruppe, det sker igennem Skriv for Liv og lærerne. Det er et samarbejde mellem AI og de lærer, der arrangerer det, så jeg formoder, at forældrene er inde over.

Rose Lie, Klint: Jeg har været medlem siden 2002, og jeg forstår slet ikke, hvorfor der er færre medlemmer, det må være noget med bevidsthed. Måske er jeg naiv, men jeg tænker, at det her må være noget, alle synes, de skal være medlem af. Og det er jo billigt at være medlem. Jeg vil gerne høre lidt om bevidstheden, som jeg ikke kan gennemskue?

MHJ: Det er fantastisk, at vi for nogle år siden nåede 100.000. Men man kan sige, at vi de sidste par år har været ramt af to ting: Dels har vi fokuseret meget på nye medlemmer, og ikke så meget på fastholdelse. Det har været problemet nogle år, og det ser vi resultaterne af nu. Jeg har ikke set nogle undersøgelser, der viser, at det er en samfundsmæssige udvikling, at folk vender os ryggen. Vi kan også se, at når vi gør en målrettet indsats i Face2face, så stiger medlemstallet, og det er det, der skal til. I sekretariatet er der også blevet arbejdet med at sammentænke fundraising og vores

aktiviteter som kampagner og lobbyarbejde, så vi har en sammenhængende strategi. Vi kan nok ikke sige os fra at være ramt af den økonomiske krise. Vi har været foran på fundraising i mange år, og det er svært for en erfaren afdeling at høste frugterne, derfor har vi lavet et stort investeringsprogram. Vi er jo ikke repræsenteret i alle samfundslag, der er en skævvridning.

KNO: Medlemstallet er ikke det eneste tal, vi har også andre bundlinjer. I en aktivismedrevet organisation er det også afgørende, hvor meget vores medlemmer yder. Et mål, vi følger op på, er "antal handlinger for menneskerettigheder", og med udgangen af 2014 havde vi et mål på 450.000 handlinger, men opnåede faktisk 747.373 handlinger for menneskerettighederne. Det er vores vigtigste ambition at komme tilbage på 100.000 medlemmer, men det er ikke det eneste mål.

John Olsen, Svendborg: Supplerende information om Lifeline og børn: I Frøslevlejren sikrer vi, at de ikke går, inden de får en udførlig introduktion til Lifeline. Der har de deres forældre med, og jeg tror, mange Lifeline-underskrifter kommer fra børn.

Jan Christensen: En afklaring til spørgsmålet, så behøver børn ikke samtykke fra forældrene, men forældrene kan kræve at få en mindreårigs underskrift fjernet fra en underskriftindsamling.

Niels Peter: Vi snakker meget om medlemstal i DK, men vi arbejder også med et tal i verden. Hvordan ser det ud?

MHP: Godt spørgsmål. Der er forskellige tal. Det overordnede tal er ca. 5 millioner. I Indien er der mange aktive, men det er lidt forskelligt hvordan man opgør aktive og medlemmer. Så vi skal nok sætte mere fokus på hvordan vi opgør vores antal medlemmer, så vi ikke slipper forskellige tal ud om, hvor mange vi er.

Hilde Buys, Odense: Vi forældre kan ikke tvinge vores børn til at deltage, men vi kan forhindre det. Jeg er vokset op i Sydafrika i 1980'erne, og der vidste jeg ikke meget om, hvad der foregik. Derfor vil jeg gerne anmode om, at man laver en mere børneorienteret retning og vurderer, hvor meget det er godt, børn ved, og det kan man gøre på andre måder end at sende dem en sms om folk, der får piskeslag. De er trods alt kun børn, og man skal huske på hvilke bekymringer man giver. De er fremtidens medlemmer.

Trine, vicegeneralsekretær: Vi har et skoleprogram, der primært henvender sig til de ældste klasser. Det er målrettet dem, det er ikke de små. Vi har en specifik og målrettet indsats om, hvordan man kan tale med børn om menneskerettigheder på en god måde. Jeg tror, at det vigtige er, at de får konteksten og ikke kun hører om piskeslag, så man kan få den gode diskussion om, hvad det betyder lokalt, regionalt og internationalt. Mange læser jo overskrifter fra de er 6-7 år, men vi skal selvfølgelig ikke ind og have en rekrutteringsindsats overfor børn, det er tiltænkt ældre. Vi hører fra lærere, at de kan bruge det til de gode snakke.

Ole Ankjær Madsen, Randers: De børn, der drukner i Middelhavet eller bliver bombet i Syrien, vælger jo ikke selv. Jeg tror, børn forstår meget mere, end vi tror, og vi kan bruge børn meget mere til at skrive under.

Sine María, Århus: Jeg er uenig i at børn ikke må vide ting. Vi kører en kampagne på mit gymnasium og her havde vi 300 elever til at skrive under. Jeg synes, det er vigtigt, at vi tager fat i børn, for det er dem, der kan stoppe problemerne i fremtiden.

Trine, vicegeneralsekretær: Vi taler jo også tit med børnemedier, Kids News etc, hvor vi er med til at formidle katastrofer som dem i Middelhavet, så børn kan forstå det.

Jan Christensen: Jeg hørte en gang en ekspert sige, at man skal have fat i børnene, når de er 10 år, så bliver de teenagere og dropper ud, men så er kimen lagt, og de vender tilbage.

Præsenterer ikke sig selv: Jeg er selv lærer og synes det er vigtigt, at man ikke inddrager børn for tidligt. Jeg synes, de børn, vi kan beskytte, skal vi beskytte. Lifeline handler om 10 årige der bliver voldtaget, det skal man ikke tænke på, når man er barn.

Herefter blev beretningerne taget til efterretning og årsregnskabet godkendt.

6. Præsentation af kandidater til bestyrelsen og gennemgang af eftermiddagens program

Da Jakob Silas Lund og Minna Højland begge havde fået job i udlandet, havde de trukket deres kandidatur, før deres valgperiode var slut.

Derfor skulle der vælges 6 nye hovedbestyrelsesmedlemmer samt 1 suppleant. Der var kommet opstillinger fra 7 kandidater, hvilket fremgik af materialesamlingen. Derfor var det muligt at opstille kandidater på Landsmødet jf. forretningsordenen for generalforsamlinger §6, stk. 1.

De interesserede blev bedt melde sig til Anita Andersen inden 16:30, og det blev nævnt, at kandidaterne skal leve op til følgende formelle betingelser: Fem stillere samt et medlemskab, der minimum har varet 6 mdr.

Det blev sagt, at den, der modtog færrest stemmer, blev suppleant. Der blev ikke afholdt særskilt suppleantvalg. Der skulle yderligere vælges fire medlemmer til en toårig periode. De fire, der modtog flest stemmer, blev valgt til en toårig periode. To medlemmer skulle vælges for et år samt en suppleant for et år. Reglerne fremgik af materialesamlingen.

Kandidater på valg:

Hver kandidat brugte to minutter til at redegøre for, hvorfor de skulle vælges til hovedbestyrelsen.

Nina Monrad Boel

Louise Bonnevie

Oliver de Mylius

Martin Isenbecker

Ole Ankjær Madsen

Kristoffer Nilaus

Sophie Jo Rytter

CH takkede kandidaterne og præsenterede stemmesedlen.

CH: Da valget ikke er lukket står, der ikke allerede navne på stemmesedlen, så skriv tydeligt. Hvis man skriver forkert, kan man få en ny. Stemmesedlen skal være tydelig aflæselig, og man må kun skrive op til 6 navne på. Valget åbner efter plenum er færdig. Kommer der flere kandidater i eftermiddag, kan man kaste et blik på oversigten i foyeren. Søndag kl. 12.15 offentliggøres resultaterne.

CH fortalte, at der ligeledes skulle være valg til FØU (Fundraising- og Økonomiudvalget). FØU blev præsenteret som intern revisor, der sikrer, at pengene bruges, som det er blevet lovet.

Sidste år blev to valgt for en toårig periode. Det var Ib Ketelsen og Martin Stabell. I år var der to på valg. Sidste år blev Carsten Fenger valgt for et år. I år genopstillede han. Niels Erik Marcussen valgte at trække sig efter mange år i økonomiudvalget. CH takkede for hans mangeårige arbejde i FØU. Jacob Diness ville gerne stille op til økonomiudvalget.

Hvis andre ønskede at stille op, blev det sagt, at de skulle henvende sig til Lars Normann Jørgensen. Hvis der ikke kom flere kandidater, så vil Carsten Fenger og Jacob Dines blive valgt.

Fatima Madsen præsenterede rejseholdet. På baggrund af rejseholdets arbejde havde grupperne rundt i landet anbefalet at oprette et permanent rejsehold. Hun opfordrede interesserede til at møde rejseholdet i foyeren kl. 16.00

Birgit Ostfeldt fra Amnestygruppen mod tortur. Hun søgte flere medlemmer til deres gruppe, der via mail aktionerer på sager mod tortur. De havde en bod i foyeren.

Mariann Bille Petersen tilbød arbejde som kustode på Frøslevlejeren samt medlemskab i Frøslevudvalget. Kl. 14.00 kunne man møde hende i foyeren.

Ina Holmgaard fra sekretariatet introducerede kampagnestandene i foyeren, hvor det var muligt at tage en selfie med Snowden, skrive et brev til Skriv For Liv, tage billede med ben til My Body My Rights kampagnen. Hun citerede en taknemmelig tidligere russisk fange, der modtog breve fra Amnestys medlemmer.

CH gav praktisk information, og generalforsamlingen blev suspenderet.

Søndag den 26. april

7. Landsmødet genoptages

Der blev vist spot af MBMR-puslespilslægning fra sidste års landsmøde.

CH bød velkommen tilbage og præsenterede dagens program.

Der var ikke flere kandidater til FØU, derfor blev Jakob Diness og Carsten Fenger valgt.

Der indkom heller ikke flere kandidater til hovedbestyrelsen.

CH opfordrede til, at kandidater meldte sig til med henblik på næste år.

Valg af revisor.

Hovedbestyrelsen indstillede, at Beierhold blev valgt til statsautoriseret revisor for dansk afdeling.

Det blev vedtaget.

Kontingentsats:

HB indstillede, at de forblev uændret, hvilket blev vedtaget.

Ungdomskontingent:	50 kr. pr. år
Studerende, arbejdsløse og pensionister:	195 kr. pr. år
Fuldt betalende medlemmer:	295 kr. pr. år
Livsvarigt medlemskab:	2.950 kr.

Tid og sted for landsmøde 2016:

30. april – 1. maj 2016 på Nyborg Strand.

8. Afrapportering fra workshoppen om økonomi, organisation og landsmødeudtalelse

Kommunikations- og policychef Sune Buch Segal præsenterede landsmødeudtalelsen (se bilag 1), og der blev efterfølgende åbnet op for kommentarer fra salen. Udtalelsen handlede om bådflugtninge i Middelhavet med en opfordring til den danske regering om at sikre en fælleseuropæisk og geografisk vidtrækkende eftersøgnings- og redningsaktion i Middelhavet. Landsmødeudtalelsen blev vedtaget uden kommentarer.

Organisation:

Arbejdsgruppen præsenterede en tekst om at arbejde for at bevare medlemsdemokratiet på ICM. Den følgende tekst blev debatteret og vedtaget med konsensus. Referent fra arbejdsgruppen Carsten Fenger gennemgik to resolutioner, der kommer på ICM til august. Den første kom fra mexicansk afdeling, der ønsker, at hver sektion kun skal have én stemme, for at små sektioner har lige så meget indflydelse som en stor. Han fortalte, at i det nuværende system har sektionerne stemmer efter antallet af medlemmer. Arbejdsgruppen havde ikke en stor debat, fordi de var enige i, at forslaget skulle forkastes. Argumentet var, at Amnesty er en medlemsorganisation, og derfor bør medlemmerne have indflydelse, og at små sektioner finansieres af IS og derfor kan frygtes at stå i et uheldigt afhængighedsforhold. Den indflydelse, man har på ICM, bygger ikke på antal stemmer, men som oftest taler man sig frem til konsensus. Allerede i 2009 blev det indført, at alle sektioner og strukturer kan deltage på ICM med mindst fire deltagere, og dermed kan deltage fuldt ud i diskussionerne. FØU henstiller til bestyrelsen, at hovedbestyrelsen og den danske ICM-delegation til at arbejde for at medlemsdemokratiet bevares.

Henstillingen:

- Landsmødet opfordrer hovedbestyrelsen og den danske ICM-delegation til at arbejde for at medlemsdemokratiet bevares.
- Antallet af medlemmer i de nationale afdelinger og strukturer skal fortsat være bestemmende for antal stemmer på det internationale rådsmøde (ICM).
- ICM-delegationen bør derfor på dansk afdelings vegne arbejde for at forkaste resolutionsforslag om 'en afdeling, en stemme' og andre forslag som reducerer medlemstallets betydning for beregning af antal stemmer.

Henstillingen blev godkendt uden kommentarer.

Økonomi:

Henstilling om assessmentsystem:

Den anden resolution, der blev behandlet, vedrørte beregningen af økonomisk bidrag til det internationale system.

Carsten Fenger (CF): For seks år siden vedtog man en beregningsmetode, der ikke er hensigtsmæssig for de store sektioner, der virkelig bidrager. Det dræner dansk afdelings ressourcer. Fra 2018 skal vi trække på vores reserver, for at kunne betale vores bidrag. Det betyder, vi skal skære ned på blandt andet medlemsaktiviteter. AI Danmark var selv med til at vedtage modellen, men nu synes vi, den skal ændres. Under sidste ICM blev der lavet et stort arbejde fra dansk afdeling for at lave en arbejdsgruppe, der skal se på en ny model.

Poul Danstrup Andersen (PDA), økonomichef lavede en præsentation af de forskellige mulige systemer for fordelingen af de økonomiske bidrag. 10% af Als sektioner og afdelinger finansierer 90% af det samlede budget. Han forklarede forskellene på det foregående system og det nuværende system. Tidligere var der et stort fradrag for udgifter forbundet med fundraisingtiltag.

PDA: I den nuværende model udfaser man helt det fradrag og så hæver man alle opkrævningsprocenterne i en progressiv skala. Det betyder, at vi kommer til at gå fra at betale omkring en tredjedel af vores bruttoindtægter til at betale betydeligt mere. I det gamle system havde man et fradrag på fundraisingsudgifter, det er man med den nye model begyndt at udfase. Problemet er at det ikke giver os luft til at lave fundraising. Vi kan se at et stigende antal afdelinger har svært ved at betale disse assesmentudgifter fordi man ikke – som forventet – har set en stigning i indtægter. Målet er at det skal være til at betale for sektioner og samtidig give stigende bidrag til menneskerettighedsarbejde, skal fremme vækst og medlemstal. Vi går fra en barsk opkrævningsmodel til en model, der løbende kan justeres.

Vi henstiller at man igen indfører fuldt fradrag.

CF: Det er ganske kompliceret, men det handler om at fordele ressourcerne bedst muligt og samtidig give sektionerne mulighed for at arbejde.

Carsten Fenger læste henstillingen op:

Landsmødet opfordrer hovedbestyrelsen og den danske ICM-delegation til at arbejde for en vedtagelse på ICM af den internationale bestyrelses forslag vedrørende ny model for beregning af bidrag til det globale budget (assessment). Landsmødet lægger især vægt på, at forslaget har stærkere fokus end den nuværende model på at understøtte vækst i medlemstal og indtægter.

Kommentarer til henstillingen:

John Olsen: Det er godt, at du kom med den lille understregning, at det ikke betyder mindre bidrag til det internationale arbejde. Men hvem kommer det så til at gøre ondt på?

PDA: I øjeblikket er det sådan, at særlige sektioner kan spare store summer op. Det har Sverige fx kunnet, og de har frivilligt betalt. I den fremtidige model bliver deres assesment udregnet. Problemet med det gamle var, at de skulle indbetales af afdelinger, der egentligt ikke har penge.

KNO: Der er overgangsproblemstillinger, der skal tages hånd om. Nogle afdelinger har udgifter på menneskerettighedsarbejdet, der er relativt højere, der vil det gøre ondt. Eks. Spanien og Norge.

John Olsen: Så må der vel alt andet lige være tale om et mindre bidrag til det internationale.

PDA: Man går fra en situation, hvor Sverige i dag frivilligt afleverer det, der er til overs, fremover sker det automatisk.

Birgit Ostenfeldt: Hvad hvis man som afdeling sparer op til noget, fx nyt kontor. Skal det være hvert år beregningen skal foretages? Kan man ikke gøre det over en 3-årig periode.

PDA: Det er ikke meningen, man skal kunne spare op. Det er meningen, at der er fuld afdrag på fundraising, så hvis vi i dansk afdeling laver investeringer i fundraising, så kan vi det. Hvis vi vil have mere kontorplads, så kan man bruge fradraget på 17,5% til fælles udgifter, men der er ikke lagt ind i det, at man skal kunne spare op til husleje.

CH: Det har tidligere været sådan, at man kan forhandle med den internationale kasserer, og det vil det nok også blive fremover, hvis man står med et særligt projekt.

PDA: Vi skal også se på, hvad der er af reserver i bevægelsen, men de ligger ofte der, hvor man ikke ved, hvad man skal bruge dem til.

Birgit Ostfeldt: Jeg tænker ikke på investeringer i ejendom, men på de små afdelinger, der fx har brug for mere plads og give dem muligheder for at udvide, så er et år en meget kort horisont

CF: Da vi i 2001 flyttede til Gammeltorv, var vi inde og låne af det internationale sekretariat, det vil man også kunne i dag.

KNO: Angående små sektioners muligheder for at udbygge, så findes der to mekanismer, der skal underbygge det. Den ene er, at små afdelinger betaler relativt mindre. På den måde kan de små afdelinger bruge relativt mere på lokale udgifter. Den anden mekaniske er som det, Carsten beskriver, at man kan låne penge internationalt til at investere i fundraising. Man kan låne midler, som man skal betale tilbage over en årrække.

Inger Sørensen: Betaler alle de sektioner det, de skal?

KNO: Jeg tror ikke, USA gør, for de er ved at skabe et face2face program, ligesom vi har herhjemme, så der er stort potentiale, men lige nu har de store problemer.

PDA: Det er rigtigt med USA, og også Irland har en svær økonomisk situation. Det er kun disse to i øjeblikket.

MHJ: Med det nye system skal man afregne med det samme, hvilket giver en budgetsikkerhed, hvilket giver bedre muligheder for at vokse og investere i også menneskerettighedsarbejde. Det er en motiverende model i forhold til den, vi har nu. Det er bedre at afgive muligheden for at opbygge reserver.

Henstillingen godkendes.

9. Ny strategi / ICM

Landsmødet genoptages med visning af spot fra Skriv for Liv kampagnen om Raif Badawi. CH gav ordet til Nina Monrad Boel, der introducerede de fem strategiske mål for ICM 2015.

NMB: De nye strategiske mål viser, hvad vi sammen vil opnå i perioden 2016-2019. Andet udkast er med på dette landsmøde og ligger i materialesamlingen, og det er det udkast, vi skal snakke om. Derefter vil der komme et 3. udkast fra IS som vi skal forhandle om til sommer. Vi vil i dag fokusere på tre mål.

KNO gennemgår mål 1: Generobring af frihedsrettigheder

KNO introducerer baggrunden for målet, som findes i Det Arabiske Forår og de mennesker, der protesterer mod magthaveres håndtering af magten.

Der fandtes tre undermål:

- 1.1 Mennesker kender deres rettigheder og er i stand til at kræve dem
- 1.2 Mennesker er i stand til at kræve deres ret til at ytre sig frit, organisere sig og udfordre uretfærdigheder
- 1.3 Menneskerettighedsforkæmpere får sikkerhed og støtte

NMB præsenterer mål 2: Sikring af lige rettigheder for alle

NMB præsenterede mål nr. 2 samt de tre undermål:

- 2.1 Større fremskridt i retning af lighed mellem kønnene
- 2.2 Mindre diskrimination og identitetsbaseret vold mod ofre for kombineret diskrimination
- 2.3 Bedre udøvelse af økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder i menneskers liv.

Fatima Madsen (FM) præsenterer Mål 3: Reaktion på kriser

Fatima Madsen præsenterede tredje mål samt delmålene:

- 3.1 Krænkelser af menneskerettighederne under konflikter forhindres eller stoppes gennem aktuel dokumentation, afsløringer eller kampagneaktivitet.
- 3.2 Mennesker på flugt fra væbnet konflikt, tortur og forfølgelse har øget adgang til beskyttelse og bistand.

De tre emner blev dernæst diskuteret.

Spørgsmål 1. Har Amnesty den nødvendige viden til at arbejde med masseovervågning?

Pernille: Jeg er med på, at vi skal arbejde mod censur, men at arbejde med masseovervågning i sig selv er jo ikke problematisk, det handler mere om, hvordan den viden bliver brugt. Censur er det, der er menneskerettighedsspørgsmålet.

Præsenterer sig ikke: Jeg var med til en workshop i går om masseovervågning. Jeg følte, at de forsøgte at dysse os til ro, og det gælder om at komme ind bag dette. Der var en, der sagde, at DK var et af de steder, hvor der forekom mest overvågning.

Tina: Jeg synes, vi skal arbejde med det, frihed er en af de fundamentale rettigheder for Amnesty. Vi kan skaffe mennesker, der har viden om det. Vi skal gøre folk opmærksomme på retten til privatliv, og at det ikke er i orden at masseovervåge.

TC: I London har vi flere campaignere, der arbejder på emnet. Der er også fokus på overvågningsteknologi, som er udviklet i Europa og sælges til diktaturer. Vi samarbejder med folk, der kender til teknikken. Masseovervågning er ikke proportionalt med den risiko, man forsøger at afværge. Det er i strid med vores fundamentale menneskerettigheder. Både for os som individer og for menneskerettighedsadvokater og aktivister. Før kunne vi garantere, at ingen kunne komme ind i vores databaser, det kan vi ikke længere, og det gør mennesker sårbare. FN indsatte i marts en ny rapporteur om overvågning.

Præsenterede sig ikke: Folk ved, hvor vi er henne, når det er indbygget i mail og telefoner. Hvordan kan man gå ind og gøre noget ved teknikken?

Marianne: Jeg synes, det er vigtigt at se på, om AI har viden, og om vi har ressourcer og kapacitet. Jeg synes, man skal sætte noget til ressourcer. Jeg kunne godt tænke mig at vende viden til ressourcer og kapacitet.

Finn: Jeg så sessionen i går. Jacob Scharff brugte neutrale ord om overvågning, det bekymrede mig. Jeg vil gerne have, at Amnesty går ind og forklarer, hvornår og hvordan det er, vi bliver overvåget. Det er svært

Ingrid Pedersen: Jeg deltog også i sessionen. Det, AI skal beskæftige sig med, er at lave regler for, hvordan staten må bruge de oplysninger. Jeg tror ikke, AI kan stille meget op mod facebook, men AI kan være med til at lægge kræfter i at påvirke regler om, hvordan det data bruges.

Præsenterede sig ikke: Hvor blev den forening som Frank Grevil skabte om whistleblowere? Hvorfor findes den ikke længere? Er de blev truet til tavshed?

Hans Aage Tingleff: Der burde være fokus på retten til at slette sine oplysninger.

Spørgsmål 2: Skal dansk afdeling arbejde for at få tilføjet arbejdet for børns rettigheder?

Inger Sørensen: Ja, det synes jeg bestemt. Der er ikke nogen researcher på IS længere, og hver dag hører man om børn, hvis rettigheder bliver krænket.

Tina Hüslig: Jeg vil også gerne bakke op om det.

Præsenterer sig ikke: Vi skal arbejde med børns rettigheder, men vi skal ikke gøre det til en sovepude. Nogen arbejder for børns rettigheder, og de lever af det. I DK taler vi meget om børns rettigheder, men vi giver dem ikke basale rettigheder.

Karina: Det er et meget bredt felt, og vi har også Red Barnet, der primært arbejder med børn. Flygtningebørns rettigheder er et vigtigt emne, og det berører også emner som diskrimination. Vi skal vælge et strategisk fokuspunkt, hvis vi skal arbejde med emnet børn.

Oliver de Mylius: Børn er nogle af de mest udsatte i krisesituationer. Men når det ikke har været tilføjet tidligere hos ICM, er der så en god årsag til det?

MHP: Den tidligere plan var mere overordnet, hvor man ikke fremhævede særlige grupper. I den foreslåede plan er der fremhævet kvinders rettigheder, så der er mere mulighed for at fremhæve børn. Det er en anden tilgang, der må være nogle specifikke grupper, hvor folk er presset fra flere punkter.

Christina Bundgaard: Jeg går ind for, at vi arbejder med børns rettigheder. Jeg mener, at man bør slette de oplysninger, der ligger om et barn, når det bliver 18.

CH: Jeg har lovet Jan Kristensen at gøre reklame for børnegruppen, som mangler medlemmer. Man kan kontakte Jan i pausen.

Jan Kristensen præsenterede kort børnegruppens arbejde.

Spørgsmål 3: Kan Amnesty gøre en forskel når det handler om væbnede konflikter?

Mette (Kerteminde): Jeg sad i en gruppe i går, hvor vi hørte om flygtningelejre, hvor børn bliver nødt til at arbejde, så det lapper jo ind over det tidligere spørgsmål. Hvad med retten til vand, som vi diskuterede sidste år, hvad blev der af den?

Dan Hindsgaul: Man mente ikke, at der var tilslutning til at arbejde med det.

Præsenterede sig ikke: Donatella Rovera var inde på nogen vigtige ting. Nu finder der ikke kun krig sted med våben, men også i medierne. AI kan gøre en forskel, når det kommer til at dokumentere krænkelser og sørge for, at krigens ofre ikke bliver dobbelt ofre

CH afrundede debatten, og der blev opsummeret.

NMB: Jeg noterede, at der var en stor opbakning i salen om at få børns rettigheder med i de strategiske mål, og hvor AI kan gøre en forskel ved et fokuseret arbejde på fx børn på flugt.

KNO: Jeg noterede mig, at overvågning ikke nødvendigvis er absolut ondt, men at vi skal beskæftige os med overvågning, fordi det vedrører en central rettighed. Det handler om at skaffe den nødvendige viden.

FM: Vi skal have fokus på, hvad vi er gode til, sætte fokus på at få fakta frem, fokusere på diskrimination.

CH ophæver landsmødet forud for gæstetaler Maryam al-Khawaja.

NMB overtager sidste del fra CH.

10. Præsentation af den nye hovedbestyrelse

Landsmødet blev genoptaget.

NMB introducerede John Olsen som formand for stemmetællerne.

207 stemmesedler, én blank og to forkastet: 204 stemmesedler

John Olsen præsenterer resultatet af valg til hovedbestyrelse:

Den nye hovedbestyrelse:

Valgt for 2 år:

Nina Monrad Boel	173 stemmer
Kristoffer Nilaus	144 stemmer
Louise Bonnevie	137 stemmer
Sophie Jo Rytter	126 stemmer

Valgt for 1 år:

Oliver de Mylius	115 stemmer
Martin Isenbecker	115 stemmer
Ole Ankjær Madsen	68 stemmer (suppleant)

Fatima Madsen blev sidste år valgt for en toårig periode i bestyrelsen og var ikke på valg i år.

John Olsen ønskede bestyrelsen held og lykke med arbejdet.

11. Afslutning af landsmødet

NMB takker afgangende hovedbestyrelsesmedlemmer; Jakob, Minna og Henrik. Takker afgangende formand, Mads, der både har været kasser, næsteformand og senest formand. Mads har gjort bestyrelsen stor ære ved sit internationale arbejde.

NMB: Vi er nået til evt. Der er et medlem, der efterspørger kørejlighed til Århus.

Kirisa Isabella Olufsen: Jeg vil anbefale en film der hedder Thrive, som man kan se den gratis på nettet. Thrive-movement.com. Den er meget inspirerende og konstruktiv.

Præsenterer sig ikke: Jeg vil gerne takke for et godt landsmøde, men der er et kraftigt madspild på dette sted. Måske skulle man tænke i at bruge lidt færre penge?

NMB: Det er en god pointe. Vi gik for et par år siden over til buffet for at spare penge, men det med madspild vil vi høre Nyborg Strand ad.

Rose Lie (Klint): Jeg er med første gang selvom jeg har været medlem siden 2002. og det har været helt fantastisk.

Præsenterede sig ikke: Jeg er meget imponeret af jeres måde at få det hele afviklet på. Jeg er glad for at der er mere fokus på børnene både i DK og i omverdenen. Jeg vil anbefale at man ser en afgangsfilm fra Århus Filmskole på youtube, der handler om tvangsfjernede børn. Jeg ser frem til at komme igen næste år.

NMB: En særlig tak til stemmertællerne, Det Særlige Udvalg, referenterne, Vivi Basballe og Carsten Fenger, internationale gæster fra Norge. En stor tak til vores dygtige sekretariat, der har stablet dette på benene, særligt Anita Andersen. Tak til Claus Høxbro som dirigent. Til sidst tak til alle jer. Minder den nye hovedbestyrelse om at der er møde i salon 5 kl. 13.

Joakim gav et kort rids af problematikken omkring flygtninge, der drukner i Middelhavet forud for landsmødeeventen.

Bilag 1: Landsmødeudtalelse

Amnestys landsmøde opfordrer den danske regering til at gøre sit yderste for at sikre en fælleseuropæisk og geografisk vidtrækkende eftersøgnings- og redningsaktion i Middelhavet, koncentreret om de områder, hvor risikoen for forlis er størst.

I løbet af årets første fire måneder er 1700 børn, kvinder og mænd omkommet på vej over Middelhavet på flugt fra Syriens rædsler, Libyens kaos og Eritreas torturkamre.

Det er sket, efter at europæiske politikere i efteråret 2014 afviste at bidrage solidarisk til at opretholde Italiens eftersøgnings- og redningsmission i Middelhavet, Mare Nostrum, som på et år reddede over 100.000 bådflugtninge. I stedet indsatte de den langt mere begrænsede Triton-mission, som kun patruljerer langs de europæiske kyster, men ikke aktivt søger efter nødstedte bådflugtninge på åbent hav.

Amnesty og andre organisationer har talrige gange advaret om, at den bevidste nedskalering af indsatsen ville øge risikoen massivt for tab af menneskeliv på Middelhavet. FN's menneskerettighedskommissær har beskrevet EU's afvisning som "en monumental mangel på medfølelse".

Efter de seneste ugers store forlis mødtes EU's stats- og regeringsledere til hastemøde den 23. april, hvor de blev enige om at afsætte flere penge og skibe til Triton-missionen. Dog uden at udvide det geografiske område for eftersøgnings- og redningsaktionerne. Med andre ord: Deres reaktion handlede om at bevogte grænser og redde ansigt, ikke liv!

Amnestys landsmøde anerkender, at problemerne bag flygtningestrømmene ikke har nogen enkel løsning. Politisk kaos, borgerkrig og fattigdom i Mellemøsten og Afrika skal bekæmpes på langt sigt.

Omvendt er spørgsmålet om at redde liv på Middelhavet enkelt: En indsats med fokus på eftersøgning og redning på et stort område redder langt flere liv end den utilstrækkelige Triton-mission. Danmark og Europa har ressourcerne og ekspertisen til at hjælpe.

Kun en markant mangel på politisk vilje og mod står i vejen for at redde tusindvis af dyrebare liv på Middelhavet.